

Nedslagsreglerne er senest fastsat i lov nr. 22 af 24. januar 1962 (årbog 1961-62, side 84). Hvis reglerne ikke ændredes, ville de stigninger i pensionsbeløbene, der har fundet sted fra 1961 til 1962, bevirke, at folkepensionisternes indkomstskat for skatteåret 1963-64 blev højere end for skatteåret 1962-63. For de fleste af de personer, der ikke har andet end folkepensionen at leve af, ville skattestigningen i mange sognekommuner andrage omkring 100 kr. Det drejer sig udelukkende om stigning i kommuneskatten, idet allerede de gældende nedslagsregler bevirker, at disse personer ikke kommer til at svare indkomstskat til staten.

For at undgå sådanne skattestigninger ændrer loven nedslagsreglerne med virkning fra skatteåret 1963-64. Efter de ændrede regler skal nedslaget som hidtil højest kunne andrage 3.000 kr. Der skal kun kunne gives nedslag for skattepligtige indkomster under 9.000 kr., og nedslaget kan aldrig overstige forskellen mellem 9.000 kr. og den skattepligtige indkomst. De 9.000 kr. træder i stedet for den hidtidige maksimalindkomst på 8.200 kr. i hovedstadsområdet og 8.000 kr. i landets øvrige kommuner. Når maksimalindkomsten nu er fastsat til samme beløb i alle landets kommuner, er baggrunden den udjævning af folkepensionen i de forskellige kommuner, som finder sted i disse år.

Hvis kommuneskatten for skatteåret 1963-64 blev udskrevet efter samme regler som for 1962-63, ville de vedtagne nedslagsregler bevirke, at man stort set undgik skattestigninger for de fleste af de personer, der ikke har anden indtægt end folkepensionen. I de sognekommuner, hvor man benytter det gamle system med beskatning efter lejlighed, vil ægtepar, hvor begge ægtefæller har ret til folkepension, dog kunne få mindre stigninger i kommuneskatten — i almindelighed ikke over 10-15 kr.

Lovforslaget undergaves efter 1. behandling en kortvarig udvalgsbehandling, der ikke resulterede i ændringsforslag.

Mens udvalgets betænkning alene gik ud på, at lovforslaget enstemmigt indstilledes til vedtagelse, fremsætter udvalget i en efter 2. behandling afgivet tillægsbetænkning følgende udtalelse:

„Udvalget, der efter betænkningens afgivelse har modtaget en henvendelse fra overborgmesteren i København, har efter lovforslagets 2. behandling holdt yderligere et møde. Udvalget har dog, efter at man har indhentet finansministerens udtalelse om den i henvendelsen foreslåede yderligere forhøjelse af maksimalindkomstbeløbet, ikke fundet mulighed for på indeværende tidspunkt at foretage en sådan forhøjelse.

Herefter indstiller hele *udvalget* lovforslaget til *endelig vedtagelse* i den af finansministeren foreslåede affattelse.“

I overensstemmelse hermed vedtoges lovforslaget ved 3. behandling uændret og enstemmigt.